

[Weikop.]

venstre og retsforbundet har ikke noget at indvende imod, at der fordeles andre varer end dem, det er tilladt at sælge i marketenderierne. Nu er det jo svært at se forskel på fordeling og salg. En marketender må ikke formidle salg ved rekvisition, men et tilsvarende salg tillades, når det betegnes som fordeling i kooperative marketenderier. For mig står det klart, at der er tale om nøjagtig den samme funktion, og derfor er det, vi og venstre ønsker, at salg og fordeling skal ligestilles, og vi stiller ændringsforslag om, at både salg og fordeling af varer forbydes.

Er det nu et stort spørgsmål? Ja, jeg mener, det er et langt større spørgsmål, end mange tror. Noget har vi jo fået oplyst i udvalget. Jeg tager næppe fejl, når jeg siger, at der fordeles varer af alle mulige slags ligefra tøj til koks til millionsbeløb gennem de kooperative marketenderier. Det blev i udvalget oplyst, at et marketenderi med en omsætning af mad og drikke, og hvad der ellers hører til marketenderivirksomhed, på 600 000 kr. gennem sin indkøbsafdeling formidlede et salg på mere end 400 000 kr., vistnok mest tøj og desuden store mængder koks. Det var kun et eksempel; men samtidig er det blevet oplyst, at i kooperative marketenderier — og de har, efter hvad der er oplyst, ca. 50 000 kunder — ydes der normalt kun i meget begrænset omfang kredit på mad og drikkevarer, medens der i indkøbsafdelingen ydes kredit af et ganske andet omfang; ved denne kreditgivning er der også tale om tilbageholdelse af løn, og når det er tilfældet, vil man forstå spørgsmålets omfang.

Jeg vil derfor gerne henstille til det radikale venstre og til retsforbundet om ud fra virkelig saglige motiver — saglige motiver — og ud fra kravet om ligestilling at stemme for venstres og det konservative folkepartis ændringsforslag om forbud både mod handel og fordeling af varer i marketenderier. Det kan da ikke være nogen skam, synes jeg, hverken for retsforbundet eller det radikale venstre at tilslutte sig et forslag fra venstres og konservativ side, ganske særlig når dette forslag i øvrigt er i overensstemmelse med de to partiers retsbegreber og meget store trang til saglighed.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro var inde

på spørgsmålet om begrænsning i marketenderiernes adgang til afsætning af spiritus. En sådan begrænsning har der været nogen ængstelse for at foretage, og vi er gået med til, at der må udskænkes stærkt øl, som det fremgår af betænkningen. Jeg kan sige ligesom det ærede medlem hr. Vagn Bro, at jeg personlig såmænd også bedst kan lide, at folk får lov til at nyde, hvad de har lyst til, under eget ansvar, men jeg har af hensyn til stillingen i min gruppe og af hensyn til den almindelige enighed, der har været om begrænsningen vedrørende det stærke øl, sluttet mig dertil. Vi har ikke for vort vedkommende kunnet slutte os til venstres forslag om, at man kun må udskænke øl med det svageste alkoholindhold. Jeg kan derfor anbefale at stemme imod dette ændringsforslag, hvorimod jeg henstiller, at man stemmer for de forslag, vi har stillet om overbevillingsnævnets nedlæggelse ligesom for de øvrige af venstre og konservative stillede ændringsforslag og i øvrigt for de ændringsforslag, udvalget som helhed har været enigt om.

Inden jeg slutter, vil jeg lige gøre endnu en bemærkning. Jeg sagde før, at jeg syntes, restaurationslivet her i Danmark var blevet noget afbleget; det er jo en kendt sag. Det har været drøftet i forbindelse med denne lovgivning, at restaurationsorganisationerne påpeger, at vanskelighederne for restaurationserhvervet skyldes den meget høje omsætningsafgift på spiritus, øl og vin — det er noget, man kender. Regeringen foreslog som bekendt også, at omsætningsafgiften skulle nedsættes, men så skete der det, at retsforbundet og det radikale venstre blev lidt betænkelige ved deres egen ministers forslag.

Arbejdet med dette problem er gået så underligt i stå; når der skulle være møde, har der stadig været rød plakat, og der er ikke sket noget. Det forekommer mig, at regeringen og regeringspartierne, samtidig med at man nu gennemfører beværterloven, hvad vi jo gør, burde sige klart og tydeligt til restauratørerne, at de vil da gå med til regeringsforslaget eller det forslag, som den højtærede finansminister har stillet på regeringens vegne; for gør de det, vil restaurationsbranchen få den lempelse, der faktisk er stillet den i udsigt ved regeringsforslaget. Jeg vil gerne føje til, at vi gerne vil være